

ної державної роботи в тій або іншій формі ми не можемо. Лишається жити, скажу так, на тимчасовий державний бюджет, обходиться й на далі тим самим революційним органом, що одесвяткував недавно роковини свого істнування, тобто Центральною Радою.

Це неминуче. Але це має і свої прикіри сторони.

Сергій Ефремов.

Міжнародний скандал.

(Одкритий лист до пана міністра закордонних справ).

Високоповажний

Всеволод Олександрович!

Два акти з діяльності нашого уряду за останній час дуже схильували мене, як чоловіка, котрого близько стояв до справ української міжнародної політики.

Перше,—це розпорядження міністерства внутрішніх справ про заборону деяких чужовісним громадянам, а саме офіцерам Франції, Англії і Бельгії перебути на території Української Республіки. По друге, це відповідь міністерства міжнародних справ на лист заступника французьких і англійських інтересів еспанського консула Василіаді.

Міжнародні норми самі по собі варти того, щоб кожна культурна держава додержувалася їх. Молода ж держава, міжнародне становище якої ще далеко не встановлено, повинна особливо додержуватись їх, бо *coudicis sine qua non* визнання нової держави, є додержування юної норм міжнародного права. Молода держава з перших же своїх кроків повинна показати свою погоду до цих норм, і всі мої зусилля під час, коли я мав високу честь бути першим народним міністром міжнародних справ України, вели до пільгування загальних і приватно-правових норм міжнародного права. Українська Народна Республіка повинна витримати свій іспит перед державами і громадянством всього світу! І от, я дуже боюсь, що вище зазначеніми вчинками нашого уряду Україна зробила великий крок назад, що Українська Народна Республіка позбавиться принаймні частини того престижу, який вона вже встигла собі здобути.

Сам по собі факт висилки і наявність більшого, арешту чужовісних підданих, коли вони не мають права екстериторіальності є можливий і правомірний, але тільки при умові, що проти висилок або заарештованих громадян маються обвинувачення або запідохріння в тих чи інших злочинствах. І коли б мени було відомо, що ті чи інші офіцери французькі чи англійські

запідохріні слідчими судовими властями в певних злочинствах, коли цянки робились і не раз) уроочі б прокуратура довела, що тих даних досить за для арешту або привізнику висилки, то це б усі зрозуміло і чи доказ, що ці держави не визнають нашої Республіки? Коли ми щоб таким тоном писали „дружні”

огульної висилки певної групи людей без жадного обвинувачення... Знов таки при цільній умові і це допустимо, а саме при умові коли

б Україна була в стані війни з тими державами, представників яких вона висилає безоглядно. Але... відповідь міністерства міжнародних

справ цілком природно і з повною

рішучістю цю можливість відкидає

В такому разі яко, що вчинком міністерства внутрішніх справ, який виправдується і міністерством міжнародних справ, Українська Народна Республіка відходить до стану Китаю, Японії, Туреччині стародавніх часів... Але в останньому з двох зазначених актів, у

відповіді панові Василіаді є ще такі нюанси, яких я без обурення не міг читати. Тут і анальфабетизм в міжнародних справах і приємність відомих фактів з нашої недової дипломатичної історії, які в свій час обійшли всю пресу.

Чи визнали Українську Народну Республіку Англії і Франції?

З юнацьким запалом Ваше міністерство спростовує факт визнання Української Народної Республіки з боку Франції і Англії. А

тим часом в папері, які зараз знаходяться у Вашому міністерстві і в свій час були опубліковані, виявляється, що спеціально

при правительству Української Народної Республіки акредитуються

комісар французького уряду генерал Табуїс і бувший англійський генеральний консул Одеси

Багре. Відомо, що ні мене, яко міністра міжнародних справ, ні

з іншими міністрів їх дипломатичні титули не задовольняли, але Ви знайдете серед тих паперів, які узліплюють більшевицького розгрому

прийманих доказів, що генерал Табуїс мав дійсно право на той титул, на який він претендував.

То папер від французького посла в Ясах, через якого генерал Табуїс тільки і міг по

технічним причинам зосередитись зі своїм урядом. Далі Ви знайдете і в старих

часописах і в Вашому міністерстві

листі заслуженого французького генерала і комісара, в яких він

називає себе „комісаром французького уряду при уряді Української Народної Республіки”, вказуєчи

що французький уряд не має технічної змоги зосередитись ні з ним, ні з нами, і тому він сам говорить

їого іменем. Такі заяві в наших

розвізках не раз потверджував

Табуїс, так само як і п. Багре,

аналогічний лист якого Ви теж

змайдете серед уцілілих документів

Дійсно не відбулося (хоч обіг прокуратура, яку визнають і наші вогороди—Франція і Англія)... Словом, б прокуратура довела, що тих даних досить за для арешту або привізнику висилки, то це підтверджує доказ, що ці держави не визнають нашої Республіки? Коли ми щоб таким тоном писали „дружні” курсом міжнародного угоди? тоді „достоїнства”—це добре. Але перегляньте дипломатичні акти

новака дипломатичних зносин з і Ви побачите, що так пишуть новим державою вже акт II визнання: „урочистий акт може тільки тумом, перед війною... Ви цього не підтвердите даний факт, але цей хоче? Вірю, але що ж думати під час війни в такому разі? Як взагалі вийти із становища, яке в іншій більшій країні викликало б безумовний загальній кризис кабінету. Для нас звичайно це можливо. Але все ж єдиний ви-

хід,—це одніна постанови про висилку офіцерів-іноземців і зміна на посту закордонних справ. Я можу, Все-

безводе Олександровичу, тим більші часі ми повинні будемо сказати, що при сучасних обставинах я нікому не конкурент до портфеля. Ви це добре знаєте.

Але достоїнство і інтерес України власно вимагають, щоб обійтись тією людиною, які могли піти на такі вчинки, (та що їй від імені цілого кабінету!) за-для яких є тільки од-

но ім'я—міжнародний скандал.

З широкою повагою

Примітка: Звертається увага на те, що мовою навчання в строю, на лекціях, а також у житті війська, на якому військо відходи від звичайної поведінки, а також в поведінці війська, яким військо відходить від звичайної поведінки.

Всім цим, певним та свідомим

українським, бажаючим зайняті

інструкторів, та інструкторів, прове-

нується звертатись за умовами до

головної школи інструкторів по адресі:

і. Київ, Звіринець, будинок бувши-

їнженерної школи.

Начальник шкільної головної

управи, ставані Остаф'єв.

Примітка: Звертається увага на те, що мовою навчання в строю, на лекціях, а також у житті війська, на якому військо відходить від звичайної поведінки, а також в поведінці війська, яким військо відходить від звичайної поведінки.

Всім цим, певним та свідомим

українським, бажаючим зайняті

інструкторів, та інструкторів, прове-

нується звертатись за умовами до

головної школи інструкторів по адресі:

і. Київ, Звіринець, будинок бувши-

їнженерної школи.

Рада Народних Міністрів.

Бібліотечно-архівний відділ

іри міністерстві народної освіти (Бібліотека бульвар, № 14), звертається до всіх друкарень і видавництв з проханням надімати мідноюти про другі книжки, часописи і дрібніші друкарі, за які відомістю ІХ примики. Се потрібно для складання хронологічного реєстра видань по мірі IX виходу.

Рада співробітників друкарського відділу

військового міністерства запрошує співробітників усіх відділів військового міністерства прибути на загальні збори, які відбудуться 28 цього березня рівно о 4-ї годині дня в помешканні генерального штабу (Баikівська вулиця № 11, приймаючи кімнату). На цю зустріч дуже важливі питання, а саме: Заснування комітету співробітників військового міністерства, прийняття статуту центрального комітету співробітників всіх міністерств і приєднання до зважуваної групи.

Т. рада співробітників друкарі військового міністерства.

Голова Г. Дубина.

Писар М. Іван.

Організація громадських робіт.

В мі-ї відповідні темам іде зараз підготовка праця по зоревідению в житті прийнятого 2 березня в Житомирі Ц. Радою закону про засновання при мі-ї відповідні особливої „Ради по організації громадських і державно-необхідних робіт“ використанню асигнованих у спеціальній місії Торнівським фронтом 100,000,000 карбованців по 1 купюрі з цим відповідною відповідальністю. Відповідальність за засновання школи під-старшин єдина.

Відповідальність за засновання школи під-старшин єдина.

Запрошуються також лекторії для викладання всіх військових наук та

дисциплін університету Української

школи під-старшин по адресі: м. Київ, Звіринець, будинок бувши-їнженерної школи.

Отже совіти з місцевих людей мають займатися земельними справами, а з

чужих—ні. Але вже в тому є єдина нова джерело непорозуміння та конфлікту: віходить, що один совіт

тим більші компетенцію ніж другий

І чо ж вирішати питання про право совіт такий то втратичний в земській справі?

І хто зможе вимоги дозволити, а от тому—заробити?

Зовсім же співробітництво має бути „тичаком“ до перевірки в по них місіях земство знов жилим вільну руку. То ж чи скотять супервізори це втратитися в земській справі з вважати їх за свої, із чим однієї її стати ектори?

Як укладуться ті відповідні

місіях та земство відповідні

себі корисного співробітництва

ідеологічні зв'язки різної природи?

Ідеологія і правовітвітність

совітів?

Проте як звідчити і нещасливі

співробітництва в сімейних ін

градського тимчасового уряду?</

